

סופיה ושמירה הכיכובים
פעם אחת — ודי

בות תפיסת החוטפים המוצלחת הזו.

★ ★ ★

למה רק זקנים?

משך 40 שנה לא עוב המשוור נתן אדתרמן את הארץ. עתה הוא עומד ל' עשות צעד זה, מיד אחרי הצגת הבכורה של מחזהו כנרת כנרת בתיאטרון הקאמרי. הסיבה היחידה שהיתה מסוגלת המרוץ את אלתרמן לצאת מהארץ היתה געגועיו לבתה, השחקנית **תרצה אתר**, המשתלמת עתה עם בעלה, השחקן **עודד קומטר** בארצות-הברית. . . . עתון איטלקי אסף את כל המוגנותיה של **סופיה לורן** בהן היא חובשת כובעים. עתון מודוקק בתמור נות גילה כי עד כה הצלמה סופיה ב' 27 כובעים (חלק מהם — ראה תמונה) — זל' עולם לא באותו כובע. חקירה יסודית גיל' תה שסופיה אינה אוהבת לחבוש כובע לאחר שהשתמשה בו פעם אחת. . . . הגיגה משפחתית צפויה במשפחת המסקינים: **אמ' לון מסקין**, בנו של שחקן הבימה **אהרון מסקין**, השיחה בארצות-הברית, עומד ל' שאת בזמן הקרוב צעירה אמריקאית, לפני זה עומדת הצעירה, שהיא קתולית לפי דתה, להתגייר. המכשול היחיד לנשואין טמון עתה בעובדה שהוריה של אותה צעירה טרם יודעים על כוונתה להינשא לאמנון. . . . ידידיה הרבים של **רחל'ה כהן**, מזכירת התיאטרון הקאמרי לשעבר שהעתיקה את מושבה לניו-יורק, יכולים להתחיל לקבל שבץ: רוחלה עומדת לקבל מילגה באוניברסיטה ניו-יורקית, שם תתחיל ללמוד יחסי ציבור ופרסום. תחול שחור עבר בין הצעיר **ינאה תומברקין** לבין **איבי נתן** בעל מסעדת קליפורניה, לו העניק יגאל תמנה מיצירותיו שבמרכזו מתנוסס מולג. איבי טוען כי יגאל הולך אותו שולל, אחרי שביקש לצורך יצירת התמנה מערכת שלימה של סכינים, כפות ומולגות, ולבסוף השתמש רק במולג אחר. . . . הזמר רת הישראלי **עליוה קאשי**, הנמצאת עתה באמריקה הדרומית, שלחה לדודתה בישראל עתון ספרדי, בו מופיעה תמונתה עם נשיא ארגנטינה **ארטורו פרונדריו**. הדודה שלא ידעה לקרוא את הכתוב הלחח בתשובה לעליוה מכתב ברכה על העתון והפרסומת והוסיפה בשולי המכתב: "התמיר זה יפה מאד, אבל למה את מסתובבת עם אנשים זקנים כל כך?".

ההצטרפות להסתדרות. בנאומו זה אמר באדר בסך הכל: "אני מסכים שתהיה סיעה בהסתדרות".

★ ★ ★

"רושם כמובן"

בתכנית עשרים מי יודע ששודרה השבוע בקול ישראל היה אחד הנעלמים: המתבודד כבורמה. אנשי הצחת השואלים בחידון, עמלו קשה עד שהצליח **מידר שיף** ל' זהות את אישיותו של הנעלם: **דוד כר' גוריון**. אך השואל לא הסתפק בתשובה ודרש ממידו למצוא מה עושה הנעלם בי בורמה. תשובת מידד היתה מיידית: "מה הוא עושה? — רושם כמובן". . . . **אברהם חלפי**, שחקן התיאטרון הקאמרי, יגשים חלום ישן של אברהם חלפי המשוור, שעה שיקרא השבוע, בפתיחת התיאטרון הקאמרי החדש שיר משלו, ש' חיבר במיוחד לערב הפתיחה. . . . צמד שחקני התיאטרון הקאמרי, **אורי לוי** ו**אילי גורדיצקי** היה עסוק השבוע בי חיפוש דרכים חדשות לניצול מתקניו ה' מודרניים של התיאטרון החדש לצורך סר' דור חבריהם לתיאטרון. המיתקן הראשון שנמצא כבר לתפקידו היה מנגנון הרמק' לים החדש המאפשר למנהל ההצגה לקרוא לכל שחקן מחדרו לעלות מיד לבמה. בי שעת אחת החזרות נישאו השניים למיק' רופון והודיעו בקול רציני ל**עידד תא' מ'**, שעליו למהר לעלות לבמה לשחק את תפקידו. עודד שהתלבש אותה שעה בחדרו, מיהר כל עוד נפשו בו, בלי בגדים עליו נים לבמה. כשהגיע הבחור וראה שורה שלמה של גברים עומדת, מחייכת ומתכה לו — עשה תאומי עצמו כאילו נודמן במק' רה לבמה ושאל שחקלו עולם כמעט מקוצר נשימה — תוצאות הריצה: "אולי אתם יודעים איפה אפשר לשנות מה?". . . . דאגה מיוחדת ליוקרתי של מדינת ישראל גילה השבוע **רן בן-אמון** בעי' לוחו הצעה מקורית. לפי הצעתו תארגן המשטרה טיפת **אדוהף אייכמן** מבית הכלא בו הוא נמצא וברגע בו יעמד חוטי פיו המדומים העלעות אותו על המטוס, יתפסו אותו בלשית ההרצים של משטרת ישראל. "תארו לכם", אמר דן, "כמה עת' יודיעו מראש ואיזו פרסטיגיה תיפול בי' חלקה של המדינה ומשטרת ישראל בעי'".

אנשים

וגר דב עם כבשה

מקום שמור אחד שנשאר השבוע ריק בישיבה האחרונה של בית-הדין המיוחד שגזר את דינו של **אדוהף אייכמן**, היה מקומו של הסופר יחאל ("קצטניק") דינור. המקום נשמר לו לפי בקשתו של היועץ המשפטי שהזמין את קצטניק לשמ' עת גזר-הדין. הסופר, שהיה לאחרונה ב' בית משפט זה כעד והתעלף בתחילת עדי' ת', בא פעם נוספת להיות נוכח במשפט. אך כשהגיע למבואות בית העם, חש קצט' ניק ברע, חזר על עקבותיו ונכנס לאחד מבתי-הקפה הירושלמיים להמתין לגזר-הדין. כששלמה אליו אשתו נינה דינור וסיפרה לו על גזר-המית, השיב לה קצט' ניק בהתרגשות: "אני מוכן לתת את מדי הקצט הממוספרים שלי, כדי שיעלו בהם את אייכמן לגרודם". . . . **יוסף נחמרי**, המפקח הכללי של המשטרה, היה עסוק השבוע בהכנות לנסיעתו הקרובה למזרח הרחוק. כששאל המפקח אם הוא מתכוון ללכת בעקבות המתבודד הלאומי **דוד בייגוריון** ולהכנס לבידוד בזמן שהותו בבורמה, השיב נחמרי: "את האף שלי אני יכול לראות כאן בארץ. לסיור אני יוצא כדי לראות את המזרח הרחוק". . . . עם מחר ותיק שלו נפגש השבוע שר העבודה החדש, האלוף **יגאל אדון**, במסיבה השנתית של האיגוד ליחסי ציבור במלון זן. המכר, מנחה המסיבה, **אשר לורסון**, הצנוור הראשון של המדי' נה, סיפר על פגישתו הראשונה עם האלוף ב' 1949. אותה שעה היה יגאל אלון מפקד הפלמ"ח ושעה שערך את מסיבת העתונאים הראשונה שלו סיפר לכולם סודות צבאיים. לורסון הצנוור, מיהר לחזק את כל דברי אלון ובעתונים לא הופיעה שום ידיעה על המסיבה. כשאמר אלון שהוא שמח לשבוע שהמחיקה נעשתה מסיבות בטחון גיות ולא פוליטיות, קרא לעומתו עורך מעריב, **אריה דיסנצ'יק**, שנכח גם הוא במסיבה: "אתה באמת חושב שהיא לא קיבל הוראה מלמעלה?". . . . בהחלפת עירו היה עסוק השבוע שר המשפטים **דב יוסף**, שעה שהזמין להודעת חוק חוקה ומשפט של הכנסת. מיד כשנכנס לישיבה הודיע השר שהתקנות עליהן הוד' מן לדון הן בתחום סמכות-החלטתו הבל-עדיית ואין להעדה מה לאמר בעניין. לאחר דיון ארוך בו התמרמרו חברי הכנסת על התנהגות השר שאינו חבר כנסת, התנצל דב יוסף על דבריו בתחילת הישיבה והבי' טיח להביא להבא תקנות לדיון מוקדם ב' העדה. הגיב על כך אחד מחברי הוועדה: "הוא נכנס להנה דב-יוסף ויצא מכאן כבשה-יוסף". . . . אחד האולמות בבניין החדש של מועדון סוף העולם של **רפי גלסון** באילת מקושט בגולגולות ועצימת אדם החליות על הקירות השחורים. רפי מציע לאישים הנכבדים המבקרים במיעדו, לחתום את שמותיהם בין הגולגולות. אולם איש מהם אינו מעז לעשות זאת. היחיד שגילה אומץ לב ומרח את שמו באיתות לבנות בין הגולגולות הוא **ד"ר מפא"י יונה כסה**. . . . ח"כ הוות **ד"ר יוחנן באדר** נשא, לדבריו, השבוע, את הנאום הטוב ביותר בימי חייו. הדבר אירע בשעת ישיבת מרכז תנועת החרות שון בשאלת

טיול למצרים 1962
קרטיס ורדשמיד
בקרוב אצל אחים אברהמון
אחוזת בית 3, תל-אביב

הנאותך- ברנבת ישראל
מחנות-מחיות-חסכון-בטיחות

הנה בא הקברן המתוק

תוך זמן קצר תואר לרקוד בני"ס סבוי
ינה הנביאה 38

העתקת מסמכים באיכות בסודיות במהירות (בזמן שהנך מחכה) מנורות FLOOD מיוחדות לצלום W. 500 פילמים רגישים במיוחד ל' צלומי חדר. מכונות הקרנה לשקופיות במבחר גדול.
פוטו-ברנר חיפה, רחוב החלוק 31

פסוקי השבוע

- **יעל דיין**, בתשובה לשאלה אם בביקורה הקרוב במזרח הרחוק היא עומדת להתבודד במגור או להשתלם בתורת היוגה: "אין לי כל נטיות פטרסיות מסוג זה; אני חיה חיים נורמליים לגמרי."
- **יוסף תמיר**, מזכיר המפלגה הליברלית, על מצב המפלגות לאחר הבחירות: "מפלגות בישראל זה כמו עצים בחורשה. רק מגיע הסתיו והעלים (הכספים) נושרים. מוכרחים לחכות עד לאביב הבחירות הבא."
- **העתון הבורמי "ניישוין"**, על מבצע ההתבודדות של בן-גוריון בראנ' גון: "בדרכי האדיבה של הבודהיסטים הבורמיים, כפי שהם נוהגים כלפי ילד שויבב ופיקח אותו בלשית קורת רוח למר בן-גוריון."
- **שר החקלאות משה דיין**, בשובו מסוור בסנגיניקה, על יצוא-המומחים הישראלי: "קיים בעולם, וביוחד בארצות הנחמכות, מושג של האמריקאי המכוער. אני חושב מפני יצירת מושג חדש: הישראלי המשוויץ."
- **"ד"ר חיים גמזו"**, מבקר האמנותי של הארץ על מחזהו של נסים אלוני, בגדי המלך: "חבישת כובע טמבל אינה סימן היכר ליצירה אמנותית טובה. במקרה הטוב ביותר זהו כיסוי ראש נוח היכול לשמש גם אות היכר לפלאקט תיירות ישראלי."